

Lov om jernbaneansvar (jernbaneansvarsloven)

Dato	LOV-1977-06-10-73
Departement	Justis- og beredskapsdepartementet
Sist endret	LOV-2016-04-22-3
Publisert	ISBN 82-504-1281-8
Korttittel	Jernbaneansvarsloven – jbensvl

Kapitteloversikt:

Kap. I. Innledende bestemmelser (§§ 1 - 2)

Kap. II. Skade på reisende og deres håndbagasje ved innenriks befordring (§§ 3 - 8)

Kap. III. Annen skade på person og ting (§§ 9 - 11)

Kap. IV. Fellesbestemmelser (§§ 12 - 15)

Jf. lov 10 des 2004 nr. 82. Lovens tittel endret ved lov 21 mai 1999 nr. 31.

Kap. I. Innledende bestemmelser

0 Overskriften tilføyd ved lov 21 mai 1999 nr. 31.

§ 1. Bestemmelsene i loven her gjelder jernbanens erstatningsansvar ved personskade og skade på reisegods m.v. Med jernbane forstås innretning for motordrevet transport på skinner, således også tunnelbane, forstadsbane, kabelbane og sporveg.

Krav på erstatning etter loven her kan bare rettes mot den som driver trafikkvirksomheten, se jernbaneloven § 3.

Kongen kan ved forskrift bestemme at loven helt eller delvis ikke skal gjelde i visse høve. Han kan også gi forskrift om at loven helt eller delvis skal gjelde ved personbefordring med taubane, herunder skitrekk.

0 Endret ved lover 12 juni 1987 nr. 65, 21 mai 1999 nr. 31.

§ 2. Bestemmelsene i denne lov gjelder ikke skade som går inn under lov 12. mai 1972 nr. 28 om atomenergivirksomhet.

Fra lovens regler kap. II, jf. kap. IV, unntas befordring som jernbanen svarer for etter lov 10. desember 2004 nr. 82 om internasjonal jernbanetrafikk og om samtykke til at Norge tiltrer Protokoll av 3. juni 1999 om endring av Overenskomst om internasjonal jernbanetrafikk (COTIF) av 9. mai 1980 (COTIF-loven).

Fra lovens regler om ansvaret i kapittel II jf. kapittel IV unntas også befordring som er omfattet av Europaparlaments- og rådsforordning (EF) 1371/2007 av 23. oktober 2007 om jernbanepassasjerers rettigheter og forpliktelser, jf. jernbaneloven § 7 c. Første punktum omfatter bare jernbanevirksomhet som trafikkerer det nasjonale jernbanenettet, jf. jernbaneloven § 8.

Der det gjelder unntak fra transportørens ansvar etter reglene i Bilag I artikkel 26 nr. 2 bokstav a og c i nevnte forordning, jf. også artikkel 33 nr. 1, skal det likevel svares erstatning etter reglene om ansvarsgrunnlaget i §§ 3 og 4 jf. § 12 annet ledd i loven her. Begrensningsbeløpet for skade på reisegods som nevnt i Bilag I artikkel 33 nr. 1 i nevnte forordning, jf. Bilag 1 artikkel 34, skal følge reglene i § 5 første ledd. For ansvaret etter første og annet punktum gjelder ellers reglene i forordningen.

- 0 Endret ved lover 21 mai 1999 nr. 31 (ikr. 21 mai 1999 med virkning bare for skader voldt etter dette), 10 des 2004 nr. 82 (ikr. 1 juli 2006 iflg. res. 5 mai 2006 nr. 479), 19 juni 2009 nr. 107 (ikr. 3 sep 2010 iflg. res. 3 sep 2010 nr. 1239, 22 apr 2016 nr. 3 (ikr. 22 apr 2016 iflg. res. 22 apr 2016 nr. 407)).

Kap. II. Skade på reisende og deres håndbagasje ved innenriks befordring

- 0 Overskriften tilføyd ved lov 21 mai 1999 nr. 31.

§ 3. Jernbanen plikter å erstatte personskade som driften av jernbanen volder og som rammer en reisende under hans opphold i jernbanevognene eller under på- eller avstiging. Dette gjelder selv om skaden ikke kan legges jernbanen til last.

- 0 Endret ved lov 21 mai 1999 nr. 31 (ikr. 21 mai 1999 med virkning bare for skader voldt etter dette).

§ 4. Går håndbagasje eller ting som den reisende bærer på seg, helt eller delvis tapt, eller blir slike gjenstander skadd under reisen, plikter jernbanen å erstatte tapet eller skaden såfram det ved samme hending oppstår personskade som jernbanen hefter for etter § 3, eller tapet eller skaden skyldes feil eller forsømmelse på jernbanens side (jf. § 13).

Reisen omfatter her det tidsrom da gjenstanden er i jernbanevognene eller bringes inn eller ut av dem.

- 0 Endret ved lov 21 mai 1999 nr. 31 (ikr. 21 mai 1999 med virkning bare for skader voldt etter dette).

§ 5. Jernbanens ansvar for håndbagasje (eller ting den reisende bærer på seg) som er gått tapt eller blitt skadd, begrenses til halve grunnbeløpet i folketrygden for hver reisende.

Retten til begrensnings etter første ledd tapes for så vidt skaden er voldt forsettlig eller grovt uaktsomt av noen på jernbanens side (jf. § 13).

- 0 Endret ved lov 21 mai 1999 nr. 31 (ikr. 21 mai 1999 med virkning bare for skader voldt etter dette).

§ 6. Krav på erstatning faller bort dersom skaden eller tapet ikke er meldt til eller registrert av jernbanen innen 1 år etter reisens avslutning.

- 0 Endret ved lov 21 mai 1999 nr. 31 (tidligere § 8, ikr. 21 mai 1999 med virkning bare for skader voldt etter dette).

§ 7. Søksmål kan reises i rettskrets hvor det er verneting etter tvisteloven kapittel 4 II, og dessuten i rettskrets på avreise- eller bestemmelsesstedet.

- 0 Endret ved lover 21 mai 1999 nr. 31 (ikr. 21 mai 1999 med virkning bare for skader voldt etter dette), endret paragrafnummer fra § 10, 17 juni 2005 nr. 90 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 26 jan 2007 nr. 88) som endret ved lov 26 jan 2007 nr. 3.

§ 8. Reglene i kapitlet her kan ikke fravikes ved avtale til skade for den reisende.

0 Endret ved lov 21 mai 1999 nr. 31.

Kap. III. Annen skade på person og ting

0 Overskriften tilføyd ved lov 21 mai 1999 nr. 31.

§ 9. Jernbanen plikter uten hensyn til skyld å erstatte annen personskafe enn nevnt i § 3 som kjøringen volder. Var skadelidte på skadetidspunktet 15 år eller eldre, gjelder dette likevel bare når vedkommende befant seg utenfor jernbanens kjørevei eller på et sted åpent for allmenn ferdsel da skaden inntraff.

Første ledd gjelder ikke for skader som rammer

- a) personer i motorvogner eller jernbanevogner, eller
- b) ansatte ved jernbanen når skaden omfattes av lov 16. juni 1989 nr. 65 om yrkesskadeforsikring.

0 Tilføyd ved lov 21 mai 1999 nr. 31 (ikr. 21 mai 1999 med virkning bare for skader voldt etter dette).

§ 10. Jernbanen plikter uten hensyn til skyld å erstatte tingskafe som kjøringen volder utenfor jernbanens kjørevei eller på et sted åpent for allmenn ferdsel.

Første ledd gjelder ikke for skade på

- a) motorvogner, jernbanevogner eller gods i slike vogner, eller
- b) dyr som går løse på jernbanens kjørevei.

0 Tilføyd ved lov 21 mai 1999 nr. 31 (ikr. 21 mai 1999 med virkning bare for skader voldt etter dette).

§ 11. Bestemmelsene i § 9 og § 10 begrenser ikke den skadelidtes rett til erstatning på annet rettsgrunnlag.

0 Tilføyd ved lov 21 mai 1999 nr. 31.

Kap. IV. Fellesbestemmelser

0 Overskriften tilføyd ved lov 21 mai 1999 nr. 31.

§ 12. Jernbanens ansvar kan settes ned eller falle bort i medhold av skadeserstatningsloven § 5-1 når skadelidte har medvirket til skaden. Dette gjelder likevel ikke dersom skadelidte bare kan legges lite til last.

Dersom det godtgjøres at en uavvendelig naturhending, sabotasjehandling, krigshandling eller liknende handling under væpnet konflikt eller opprør i betydelig grad har bidratt til skaden eller dennes omfang under forhold som er utenfor jernbanens kontroll, kan dennes ansvar settes ned forholdsmessig, idet man særlig legger vekt på den innflytelse jernbanen har hatt på skaden og dens omfang.

0 Endret ved lov 21 mai 1999 nr. 31 (ikr. 21 mai 1999 med virkning bare for skader voldt etter dette), endret paragrafnummer fra § 5 og § 3 (2).

§ 13. Jernbanen svarer for skade som er voldt i tjenesten av noen som er ansatt hos jernbanen eller som den nytter til befordringen.

0 Tilføyd ved lov 21 mai 1999 nr. 31 (ikr. 21 mai 1999 med virkning bare for skader voldt etter dette), endret paragrafnummer fra § 7.

§ 14. Reglene om jernbanens innsigelser og om grensen for ansvar gjelder tilsvarende når erstatningskrav gjøres gjeldende mot noen på jernbanens side (jf. § 13) og kravet kunne vært grunnet på denne loven.

- 0 Tilføyd ved lov 21 mai 1999 nr. 31 (ikr. 21 mai 1999 med virkning bare for skader voldt etter dette), endret paragrafnummer fra § 9.

§ 15. Loven tar til å gjelde fra det tidspunkt Kongen bestemmer.

- 0 Tilføyd ved lov 21 mai 1999 nr. 31, endret paragrafnummer fra § 12.